

מאת : אורלי אושרוב
נייד 0545863338
omaor@netvision.net.il

לכבוד המשוררת חמוטל בר יוסף,

ברצוני להודות לך מעומק ליבי על אפיטפים - אכן לא דומה לשום דבר אחר בשירה העברית...

רצה היקום... ובנסיעה לאימי בת ה-97 הקשבתי לראיון עמך, וברגע אחד מדויק להפלא ,

הבנתי, שזה הספר הבא שאקרא לאימי. (בשלוש השנים האחרונות אני מקריאה לה מתוך ספרים, מצבה לא מאפשר לה לקרוא בכוחות עצמה והיא אהבה מאד ועדיין אוהבת שירה וספרות , בנוסף היא סיעודית לחלוטין).

הערוץ הזה של קריאת ספרים לאימי פתח לי פתח לריפוי... והפך את המפגשים בינינו למפגשים מרוממי רוח.

אימי היתה אשה מלאת הומור (נשאר גם בגילה המופלג) וכל נושא ההספדים מאז ומעולם היה מצחיק אותה.

קראנו את אפיטפים בשקיקה, בהתמוגגות, בהזכרות בחוויות אישיות שלה, לפי כל הפרסונות שבאות לידי ביטוי בספרך, וכמה אוי כמה אנושיות יש באפיטפים שכתבת... חוויה נפלאה.

בעבר אמרה לי, שהיא מבקשת, שנכתוב על המצבה שלה מילה אחת: **מורה**

אמרה שזה מספיק.

(היתה מורה מחנכת , מורה לטבע ולתנ"ך) כשהייתה בת 90 באו תלמידים מביה"ס היסודי לחגוג לה יום הולדת וזה אומר הכל.

מבקשת להודות לך על החוויה הנפלאה, לקרוא ספר דק ומלא חכמה, שאת כתבת.

ואם זה לא היה ברור עד כה, על המצבה שלי, יהיה כתוב : ידעה לומר **תודה**... ☺

תבורכי,

אורלי אושרוב